

18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2024  
† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ  
(μετὰ τὴν ἑορτὴν·)

Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ ἀνακομιδῆ  
λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Η'.

\* \* \* \* \*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς  
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν  
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ  
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ  
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης  
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,  
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ  
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν  
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν  
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ  
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ  
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ  
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ  
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου  
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν  
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,  
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν  
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι  
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν  
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ  
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων  
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ  
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν  
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει  
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος  
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

**Καὶ πάλιν.**

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,  
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·  
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

\* \* \*

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ  
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ  
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τῆς ἐορτῆς γ' εἰς δ'.**

Ἦχος α̣ Γα ϕ

**Κ**<sup>Γα</sup> υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε

<sup>Πα</sup> ε ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ο υ <sup>Νη</sup> ε ι σ α κ ο υ <sup>Γα</sup>

σ ο ο ν μ ο υ <sup>Νη</sup> <sup>22</sup> Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε

ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ο υ <sup>ϑ</sup> π ρ ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η

η η η τ η ς δ ε η σ ε ω ω ω ς μ ο υ <sup>Μ</sup> <sup>Νη</sup> <sup>22</sup> ε ν τ ω κ ε κ ρ α

γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι

ε <sup>22</sup>

**Κ**<sup>Πα</sup> α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η η π ρ ο ο σ ε υ χ η η η η

η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι ι α α μ α ε ν ω π ι ο ο <sup>Μ</sup>

ο ν σ ο υ <sup>Νη</sup> <sup>22</sup> ε π α ρ σ ι ς τ ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ω ν μ ο υ ο υ <sup>Πα</sup> <sup>Νη</sup> <sup>22</sup> θ υ σ ι ι

α ε ε σ π ε ρ ι ι ν η ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι

ε <sup>22</sup>

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου. <sup>22</sup> <sup>χ</sup>

**Θ**<sup>Νη</sup> ο υ Κ υ υ ρ ι ε φ υ λ α κ η ν τ ω σ τ ο μ α τ ι ι

μ ο υ κ α ι θ υ ρ α ν π ε ρ ι ο χ η ς π ε ρ ι τ α χ ε ι λ η μ ο υ <sup>Γα</sup> <sup>22</sup>

**M**<sup>Nη</sup> η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

**Σ**<sup>Nη</sup> υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

**Π**<sup>Γα Nη</sup> αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

**Ο**<sup>Nη</sup> τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

**Α**<sup>Nη</sup> κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

**Ο**<sup>Nη</sup> τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ

νε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε

λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι

**Κ**<sup>Νη</sup> α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

**Α**<sup>Νη</sup> πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

**Ε**<sup>Νη</sup> κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

**Π**<sup>Νη</sup> ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

**Ρ**<sup>Νη</sup> υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

**Νη** ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου

**Δ**<sup>Γα</sup> ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σάντι αν θρω ωπωντο γε ε νος με τα των α σω  
μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η  
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,  
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

Σταν ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,  
ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Απο στολοι ι δο ον τες την ε ε γερσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ωντες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα <sup>Νη</sup>  
<sup>Δ</sup><sub>2</sub> εἰς τὴν φωνήν <sup>Νη</sup>

<sup>Μ</sup>  
της δε <sup>Γ</sup> η σε <sup>Γ</sup> ω <sup>Γ</sup> ως <sup>Γ</sup> μου <sup>22</sup>

<sup>Νη</sup>  
**Κ** αν <sup>Νη</sup> συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων <sup>Δ</sup><sub>2</sub> αλ λα <sup>Γα</sup> συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε <sup>Νη</sup>

μα <sup>Μ</sup> στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου <sup>Νη</sup> <sup>Γ</sup>μαι <sup>22</sup> σταυ ρω προ

ση <sup>Πα</sup> λω θης και ου κρου <sup>Νη</sup> <sup>Π</sup>πτω <sup>9</sup> εις τὴν ε γερ σιν σου

καυ <sup>Μ</sup> χω <sup>Γ</sup> ω <sup>Γ</sup>μαι <sup>22</sup> ο <sup>Νη</sup> γαρ θα να τος σου ζω η η μου <sup>Π</sup> <sup>9</sup>

<sup>Νη</sup> παν <sup>Γα</sup> το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

<sup>Γ</sup> ξα <sup>Γ</sup> σοι <sup>22</sup>

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς  
ὑποστήσεται; <sup>Γα</sup>  
<sup>Δ</sup><sub>2</sub> ο <sup>Γ</sup> τι πα ρα σοι ο <sup>22</sup> ι λα σμος εστιν <sup>22</sup>

<sup>Νη</sup>  
**Δ** α <sup>Νη</sup> βι τι κην προφη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει <sup>Γα</sup> ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ

ε <sup>Νη</sup> <sup>Γ</sup>κα <sup>22</sup> λυ ψεν <sup>Νη</sup> αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο

ξα <sup>Γ</sup> ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α

<sup>Μ</sup> <sup>Γ</sup> γι <sup>Γ</sup> ι ω <sup>22</sup> <sup>Νη</sup> προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο ο γον



υ υ στερον δε δι η μας σε σαρκω με ε νον και νε

κρω θεν τα ως ανθρωπον και α να σταντα κατ ε ξου

σι ανως φι λα ανθρωω πον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Κ α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου

λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε

ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν

α να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων

και της φθο ρας κραυ γα ζο ντα και λε γοντα δο ξα τη α

να στα σει σου μο νε φι λα ανθρωω πε

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ὡς Ἥλιαν τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ παραδόξως σε Ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ὡς Ἥλιαν τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ παραδόξως σε Ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

**Στίχ. θ'.** Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Δεῦτε ᾧ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον, τὴν ἀγίαν Μετάστασιν, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς ἐκλάψαντος τὸ πρίν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

**Στίχ. ι'.** Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἢ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον, Βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ κατατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος **Δι-Θ**

**Δ** ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και  
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι  
**Η** των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα α υ  
πα α α α αρ χη ς ς ς σα και των Χε ρη  
βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα και πα σης κτι  
σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα η δι

υ περ βαλ λυ σα α αν κα θα ρο ο ο ο ο ο  
 τη η η η τα της α ι δι υ ου υ σι ι ι  
 ας δο χει ο ον γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν  
 ταις τϑ γι υ χε ερ σι ση με ρον την πα να γι αν  
 πα ρα τι ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην και συν αυ  
 τη πλη η ρυ υ ται τα συ υμ πα α αν τα  
 α χα α α ρας και η μιν δω ω ρει ει ει  
 ται το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος γὰ ϕ

**K** αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι  
 ω ω ω των α α μην  
**M** η τη ρε με ν ε γνω ω ω σθη ς υ πε ερ φυ σι ι ν  
 θε ε ο το ο ο κε ε μει νας δε Πα αρ θε ε ε  
 νο ο ς υ πε ρ λο ο ο ο γο ο ν και εν νοι α αν  
 και το θαυ μα του το κου ου σου ερ μη νευ σαι γλω ω ω σα

ου ου δυ υ υ υ να α α ται <sup>Γα</sup> <sup>Νη</sup> πα ρα δο ξου γαρ  
 ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α  
 γνη η α κα τα ληπτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος <sup>Γα</sup>  
 τη ης κυ η σε ω ως <sup>Νη</sup> ο που γαρ βου ου λε ται  
 Θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα <sup>Μ</sup>  
 α α ξις <sup>Γα</sup> <sup>Νη</sup> δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα  
<sup>Γα</sup> του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο <sup>Νη</sup>  
 με θα σθ ς εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε  
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω  
<sup>Γα</sup> ω ων <sup>Νη</sup>

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω Σ

<sup>Ζω</sup> **Κ** αι νυν και α α ει <sup>Ζ</sup> και εις τους αι ω ω να  
 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην <sup>Ζ</sup>  
<sup>Δι</sup> **Μ** η τη ρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης <sup>Πα</sup> υ περ φυ υ υ  
 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε <sup>Δι</sup> ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον  
 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α  
 αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ  
 σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα  
 ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη  
 ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο  
 ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ  
 η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται  
 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα  
 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες Μη τε ρα α  
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες δε  
 ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε  
 του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω  
 ω ων

\*\*\*

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, \* ἀθανάτου Πατρός, \* οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, \* Ἰησοῦ Χριστέ, \* ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, \*

ιδόντες φῶς ἔσπερινόν, \* ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἷόν, \* καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. \* Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς \* ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, \* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· \* διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας  
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ  
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ  
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ  
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην  
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ  
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον  
 υ υ μνϷ Ϸ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο  
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α  
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι  
 και αι ροι οι οἰς υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι  
 αι αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ  
 Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο

ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α  
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας  
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ  
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ  
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει  
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο  
 \* \* \*

### Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

**Ὁ ἱερεύς:** Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ὁ ἀναγνώστης:** Ἀμήν.

**Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ὁ χορὸς:** Ἀμήν.

\* \* \*

## ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ



τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

\* \* \*

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Α<sup>Γα</sup> ν<sup>Νη</sup>ε σ<sup>Μ</sup>της εκ του τα<sup>ϛ</sup> φου Σω τηρ του κο<sup>ϛ</sup> ο σμου<sup>ϛ</sup>

Nη Γα  
 και συ νη γειρας τους ανθρωπους συντησαρ κι σου Κυ ρι  
 ε δο ο ξα α σοι Γ 22

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,  
 ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,  
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,  
 τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,  
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Nη Γα  
Α 22 και πε ρι ε ζω σα το Γ 22

Γα Nη Γ  
T ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα  
Γα Nη Γ 22 Nη  
 αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ  
Πα Nη π 9  
 ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του  
 τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα  
Γα Γ 22  
 με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,  
Nη Α 22  
 η τις ου ου

Γα Γ 22  
 σα λευ θη σε ται  
Γα Nη Γα  
Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον  
Nη Πα  
 ε σκυ λευ σας και τρι η μερος α να στας η μας συ να  
Nη π 9  
 νε στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον

ε γερσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μα κρο τη τα

η με ρων

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

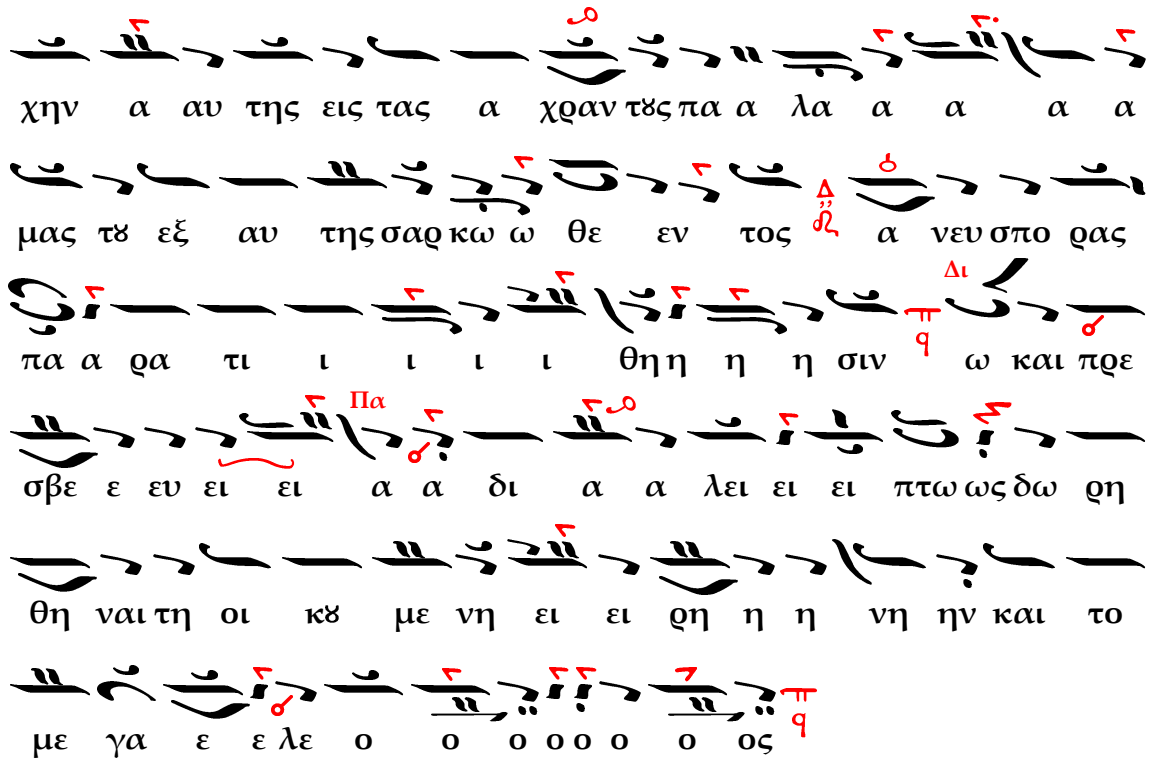
Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α σα τε ε λα α α οι τη μη τρι τς

Θε ς η μων α α α σα α α τε ση η η

η η με ε ρο ο ον γαρ την ο λο φω ω τον ψυ υ



Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

**Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.**

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὁ ἱερεύς·** Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ς Γα φ

**Κ**<sup>Νη</sup> α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η  
<sup>Νη</sup> νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον <sup>Πα</sup> των μυ ρο φο  
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ  
τειν ε πε τα ξας <sup>Νη</sup> ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε  
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος <sup>Γα</sup>

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ζ Πα φ

**Ε** ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα  
ξας <sup>Δ</sup> εν τη Κοι μη σει το κοσμον ου κα τε λι πες Θε  
ο το κε <sup>Π</sup> με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ  
πα α αρ χου σα της ζω ης <sup>Δ</sup> και ταις προ σβει αις  
ταις σαις <sup>Δ</sup> λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η  
μω ω ω ω ν <sup>Π</sup>

\*\*\*

## Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ \* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, \* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, \* τὴν ὄντως Θεοτόκον, \* σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

\* \* \* \* \*